

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven in de Verstrooiing – Volharding in het Lijden (1 Petrus 4)

Welkom terug bij onze vers-voor-vers studie van 1 Petrus. Vandaag gaan we 1 Petrus hoofdstuk 4 behandelen. In dit gedeelte spoort Petrus zijn lezers aan tot zelfbeheersing en niet toe te geven aan de druk van de wereld om zondig gedrag te vertonen. Ook moedigt hij zijn lezers aan om te volharden te midden van het lijden.

Voordat we beginnen, eerst een korte samenvatting van wat we de vorige keer hebben besproken:

1. Net als de Messias onderwijst Petrus ons om geen wraak te nemen als we worden belasterd, maar om het kwaad met zegen te beantwoorden. Vast staan in het geloof en goed doen, zelfs aan degenen die ons vervolgen, maakt deel uit van onze "apologetiek" als gelovigen.
2. Over apologetiek gesproken, Petrus zegt dat alle gelovigen bereid moeten zijn om hun hoop op de Messias verstandelijk te kunnen verdedigen. Dit betekent dat we moeten weten wat we geloven en in staat zijn om het uit te leggen en zelfs kritiek te beantwoorden. Onze intellectuele verdediging van het geloof moet gepaard gaan met "zachtmoedigheid en respect".
3. We bespraken ook de verschillende interpretaties van de raadselachtige uitspraak van Petrus over de prediking van de Messias aan "de geesten in de gevangenis".

In hoofdstuk 4 gaat Petrus verder met zijn onderwijs over het lijden. Petrus had net onderwezen dat gelovigen misschien moeten lijden ter wille van de gerechtigheid, net zoals de Messias dat deed. Na het verlossingswerk van de Messias te hebben beschreven, dat tot stand werd gebracht door zijn lijden tot de dood, gevolgd door zijn opstanding, zegt Petrus het volgende:

1 Petrus 4:1-2

Welnu, omdat Christus voor ons in het vlees geleden heeft, moet ook u zich wapenen met dezelfde gedachte: wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met het dienen van de zonde, om nu, in de tijd die ons nog overblijft in het vlees, niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God te leven.

Petrus vervolgt zijn gedachten uit het vorige hoofdstuk en zegt, "omdat Christus voor ons in het vlees geleden heeft, moet ook u (de gelovigen) zich wapenen met dezelfde gedachte". Dat wil zeggen, gelovigen moeten dezelfde houding aannemen als Jesjoea met betrekking tot het lijden. Ze moeten bereid zijn om te lijden, net zoals de Messias bereid was om te lijden. De Griekse term die is vertaald als "jenzelf wapenen" (hoplizo) wordt in de oude Griekse literatuur vaak gebruikt in een militaire context.

(Craig Keener, 1 Petrus [Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2021], blz. 290)

Dit lijkt parallel te lopen met de beeldspraak van Paulus voor het aantrekken van de geestelijke wapenrusting (2 Korintiërs 10:4; Efeze 6:10-20; 1 Thessalonicenzen 5:8). Petrus gaat verder en zegt: "wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met het dienen van de zonde" Dat wil zeggen, degenen die bereid zijn om te lijden voor hun geloof in de Messias laten zien dat ze niet langer slaven zijn van de zonde. Ze zijn vrij om te leven, "niet meer naar de begeerten van mensen, maar naar de wil van God". In plaats van terug te gaan naar hun vroegere zondige levensstijl, laten de gelovigen door het lijden voor hun geloof zien, dat ze echt veranderd zijn.

Petrus gaat verder met het beschrijven van de diverse zonden die zijn lezers begingen voordat ze de Messias als hun Heer erkenden. Dit is wat hij zegt:

1 Petrus 4:3-6

Want wij hebben de voorgaande tijd van ons leven lang genoeg de wil van de heidenen gedaan en gewandeld in uitingen van losbandigheid, begeerten, dronkenschap, zwelgpertijen, drinkgelagen en allerlei walgelijke afgoderij. Daarbij bevreemdt het hun dat u niet meeloopt in dezelfde uitbarsting van losbandigheid, en zij belasteren u. Maar zij zullen rekenschap moeten afleggen aan Hem Die gereedstaat om de levenden en de doden te oordelen. Want daartoe is aan de doden het Evangelie verkondigd, opdat zij wel geoordeeld werden naar de mens in het vlees, maar ook zouden leven naar God in de geest.

Hier zegt Petrus eigenlijk dat zijn lezers, tijdens hun vorige leven als ongelovigen, "lang genoeg de wil van de heidenen gedaan". De manier waarop ze vroeger leefden, is niet meer wie ze nu zijn. Dat is allemaal verleden tijd. Ze houden zich niet langer bezig met zaken als seksuele immoraliteit, dronkenschap en afgoderij. Ze zijn "opnieuw geboren" in de familie van God (1 Petrus 1:3, 23). De "heidenen" - dat wil zeggen de ongelovigen - zijn "verbaasd" dat de toehoorders van Petrus niet meer zullen deelnemen aan deze zondige activiteiten, wat de verandering aantoont die heeft plaatsgevonden in de levens van de gelovigen. Omdat ze nu zo anders leven, werd er "verderfelijk" over hen gesproken - dat wil zeggen, er werd kwaad over hen gesproken en ze werden belasterd (1 Petrus 3:16). De weigering van de gelovigen om aan deze activiteiten deel te nemen, veroorzaakte niet alleen sociale minachting, maar mogelijk ook juridische vervolging. Zoals Duane Watson schrijft:

Het niet deelnemen aan culturele activiteiten werd in die tijd afgekeurd. Niet deelnemen aan de keizerlijk eredienst kon worden gezien als verraad, en het nalaten van vieringen aan de goden werd gezien als dat je de bevolking zou blootstellen aan de goddelijke toorn.

-Duane Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2012), blz. 98

Leven als de Messias kost iets. Zo'n leven zal tot vervolging leiden. Maar uiteindelijk zal God onze daden beoordelen. Petrus zegt dat de ongelovigen "rekenschap zullen moeten afleggen aan Hem Die gereedstaat om de levenden en de doden te oordelen". Daarom moeten gelovigen zich niet druk maken over de kritiek die ze van de ongelovigen ontvangen. Op een zekere dag zal God de levenden en de doden oordelen - dat wil zeggen, de hele mensheid, door de hele geschiedenis heen. Niemand zal ontsnappen aan de Dag des Oordeels. En degenen die de Heer trouw hebben gediend, zullen, ondanks hun vervolging in dit leven, op die dag worden gerechtvaardigd.

Petrus gaat verder en zegt: " Want daartoe is aan de doden het Evangelie verkondigd, opdat zij wel geoordeeld werden naar de mens in het vlees, maar ook zouden leven naar God in de geest. Sommigen geloven dat dit vers zegt dat Jesjoea - na Zijn kruisiging en voor Zijn opstanding - heeft gepredikt tegen de menselijke zielen in Hades - de verblijfplaats van de doden. Ze verbinden dit vers met 1 Petrus 3:19, waar staat dat Jesjoea predikte "tot de geesten in de gevangenis". Zoals we de vorige keer hebben besproken, is deze interpretatie van 1 Petrus 3:19 echter onwaarschijnlijk. Craig Keener geeft hier een samenvatting van wat Petrus waarschijnlijk bedoelt:

Traditioneel gezien geloofden velen dat dit aantoont dat Jezus heeft gepredikt tot de doden in Hades. Deze denkwijze past bij de traditionele visie van 1 Petrus 3:19-20, dat in de nabije context opduikt. Maar een meerderheid van de hedendaagse geleerden begrijpt het vers als een verwijzing naar het Evangelie dat werd gepredikt aan degenen die nu dood zijn (maar leefden toen het Evangelie aan hen werd gepredikt; vgl. 1 Petrus 1:25). Volgens deze laatste interpretatie zullen degenen die door menselijke rechters zijn gemarteld uiteindelijk worden gerechtvaardigd en opstaan uit de dood, omdat God uiteindelijk degene is die zal oordelen (vgl. 1 Petr 4:5).

-Craig Keener, *1 Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2021), blz. 309

Dit vers zegt dus niet dat het Evangelie aan mensen werd gepredikt terwijl ze dood waren. Wat het zegt is dat er mensen zijn aan wie het Evangelie werd gepredikt, en omdat ze in het Evangelie geloofden, werden ze vervolgd en stierven ze. Maar hetzelfde Evangelie dat ervoor zorgde dat ze "werden geoordeeld ... in het vlees", zal er ook voor zorgen dat ze "leven ... in de geest" - ze zullen worden opgewekt uit de dood.

De Engelstalige ESV-weergave van dit vers is een beetje vreemd. Er staat: "ze zouden in de geest kunnen leven zoals God dat doet." De meeste andere vertalingen zeggen zoiets als "leven in de geest naar de wil van God" (1 Petrus 4:6, NASB vertaling). Waarschijnlijk zijn de woorden van Petrus hier, vergelijkbaar met wat hij zei in 1 Petrus 3:18. De Messias werd ter dood gebracht door het vlees - door mensen - maar levend gemaakt door de Heilige Geest. Op dezelfde manier zullen gelovigen, ook al zullen ze fysiek sterven, op een zekere dag worden opgewekt door de Geest van God, net zoals de Messias werd opgewekt. Zoals Thomas Schreiner schrijft:

Het contrast tussen "vlees" en "geest" loopt hier parallel met 1 Petrus 3:18, aangezien Christus ook stierf in Zijn vlees, maar door de Heilige Geest tot leven werd gewekt. Een soortgelijk lot wacht de gelovigen. Ze sterven lichamelijk, maar zullen door de Heilige Geest weer tot leven worden gewekt. Ik suggereer daarom dat Petrus hier geen tussentoestand bedoelt, maar de opstanding van de doden. Hij gebruikt de tegenwoordige tijd omdat de toekomst zeker zal plaatsvinden. Petrus herinnert zijn lezers eraan dat zelfs als ze fysiek sterven, de dood niet het einde zal zijn. De opstanding staat op hen te wachten.

-Thomas R. Schreiner, *1 & 2 Petrus and Jude* (Homan, 2020), blz. 209

Petrus vermaant ons om ons voor te bereiden om te lijden voor ons geloof in Jesjoea. Maar terwijl we lijden en vervolging ondergaan, hebben we hoop. Net zoals Jesjoea leed en werd gerechtvaardigd in Zijn opstanding, zullen ook wij worden gerechtvaardigd op de dag des oordeels als we standvastig blijven in ons geloof in plaats van terug te keren naar onze vroegere manier van leven.

Petrus vertelt zijn lezers vervolgens hoe ze moeten leven in anticipatie op het lijden en de vervolging. Laten we verdergaan:

1 Petrus 4:7-11

En het einde van alle dingen is nabij; wees daarom bezonnen en nuchter in de gebeden. Maar heb voor alles vurige liefde voor elkaar, want de liefde zal een menigte van zonden bedekken. Wees gastvrij voor elkaar, zonder morren. Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God. Als iemand spreekt, dan als iemand die de woorden van God spreekt; als iemand dient, dan als iemand die dient uit kracht die God schenkt; zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen.

Petrus zegt "het einde van alle dingen is nabij". Net als Jesjoea, Jakobus, Paulus en anderen sprak Petrus over het einde der tijden alsof dat zeer spoedig zou aanbreken (bijv. Lukas 21:36; Jakobus 5:8; Filippenzen 4:5). Het perspectief van de schrijvers van het Nieuwe Testament was dat de eerste komst van Jesjoea het begin inluidde van het eschatologische tijdperk, ofwel de "laatste dagen", dat zijn definitieve climax zal bereiken bij de terugkeer van Jesjoea. Dus technisch gezien bevinden we ons de afgelopen 2000 jaar in de "laatste dagen". Nu lijkt dat misschien een lange tijd vanuit ons perspectief, maar in zijn tweede brief herinnert Petrus zijn lezers eraan dat een dag voor de Heer is als duizend jaar (2 Petrus 3:8-9).

Aangezien het einde "nabij" is, spoort Petrus zijn lezers aan tot zelfbeheersing en nuchterheid. Deze instructies sluiten aan bij de eerdere instructies van Petrus in zijn brief (1 Petrus 1:13). Nuchter zijn betekent mentale zelfbeheersing hebben. Laten de wereldse afleidingen je geest niet uit balans brengen - blijf gefocust op wat je zou moeten doen als discipel van Jesjoea.

De instructies van Petrus om zelfbeheersing te hebben en nuchter te zijn, gelden met name "in uw gebeden". In het laatste hoofdstuk vermeldde Petrus dat het gedrag van de gelovigen invloed heeft op de vraag of hun gebeden worden verhoord (1 Petrus 3:7, 12). Dit idee wordt ook onderwezen in het Oude Testament (Jeremia 7:16; 14:12; Ezechiël 8:18; Zacharia 7:13; Spreuken 15:8; 28:9). Daarom, in het licht van het "einde van alle dingen", zoals Petrus dat zegt, spoort Petrus ons aan tot goed gedrag, zodat de gebeden van zijn lezers niet worden belemmerd.

Petrus draagt zijn lezers op om elkaar vurig lief te hebben "want de liefde zal een menigte van zonden bedekken". Hier citeert Petrus Spreuken 10:12:

Spreuken 10:12

Haat wekt twisten op, maar liefde bedekt alle overtredingen.

Petrus wil duidelijk maken dat een persoon die liefheeft, snel zal vergeven en de overtredingen van andere mensen zal "bedekken". Dit is ook wat Spreuken 10:12 aangeeft. Een dergelijke bereidheid om te vergeven en overtredingen te bedekken is heel belangrijk als de gelovige gemeenschap hoopt om God de eer te brengen (1 Petrus 4:11). Het is ook belangrijk om "gastvrij voor elkaar" te zijn, "zonder te morren". Petrus hoopt dat zijn lezers oprecht voor elkaar zorgen en elkaar willen helpen vanuit een hart van liefde. Het is gemakkelijk om gefrustreerd te raken als de tijden moeilijk zijn en de middelen beperkt, wat misschien de reden is waarom Petrus eraan toevoegt "zonder te morren". Christenen moeten bereid zijn om elkaar te helpen in moeilijke tijden, om elkaar niet als een last te zien.

Petrus gaat verder en zegt: "Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God" In het Grieks is het woord 'gave' *charisma*. Petrus lijkt hier te verwijzen naar de geestelijke gaven, zoals profetie, vermaning, enzovoort, die God aan elke gelovige geeft. Net als Paulus onderwijst Petrus zijn lezers om "elkaar te dienen" met deze gaven tot eer van God. Zoals Craig Keener schrijft:

De Griekse term die hier als "gave" is vertaald, *charisma*, was in deze periode nog zeldzaam, dus is het waarschijnlijk geen toeval dat Paulus de term op een vergelijkbare manier gebruikt (in het bijzonder in Rom 12:6; 1 Kor 1:7 ; 12:4, 9, 28-31; vgl. 1 Tim 4:14; 2 Tim 1:6; en mogelijk ook Rom 1:11), wat een ruimer vroegchristelijk gebruik hiervan suggereert. Het profetische element in 1 Petr 4:11 is nog een indicatie dat we de term *charisma*, die Petrus gebruikt, mogen lezen in het licht van dit bredere vroegchristelijk gebruik; profetie is één van de weinige geschenken die stevast op Paulus z'n lijst van *charismata* staat. Zowel Petrus als Paulus gebruiken *charisma* in verbinding met *charis*, "genade" (Rom 12:6; vgl. Rom 5:15; Efe 4:7); Gods overvloedige gift redt ons niet alleen, maar rust ons ook toe om zijn dienaren te zijn in de gaven voor elkaar. God heeft een ieder van ons verschillende gaven geschonken en daarom kunnen we deze gebruiken om elkaar te dienen. We moeten deze gaven delen, aangezien God ze aan ons heeft gegeven voor de kerk als geheel (Rom 12:4-8; 1 Kor 12:7; Efe 4:11-12). Het veelzijdige karakter van de genade versterkt het idee dat God verschillende individuen op verschillende manieren gebruikt, maar dat het dezelfde God is die door een ieder van hen heen werkt (vgl. 1 Kor 12:4-6, 11).

-Craig Keener, *1 Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2021), blz. 323

Zoals Craig Keener suggereert, wanneer Petrus het heeft over "als iemand die de woorden van God spreekt", verwijst hij waarschijnlijk naar de gave van profetie. Nogmaals, gelovigen moeten elkaar dienen met deze gaven "zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jesjoea de Messias". Volgens Petrus moeten we leven en ons gedragen tot eer van God. Hij besluit dit gedeelte met een liturgische uiting van lofprijzing. Hij zegt: "Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen".

Laten we verdergaan:

1 Petrus 4:12-19 (NBG)

Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid. Indien gij door de naam van Christus smaadt lijdt, zijt gij zalig, daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust. Laat dus niemand uwer moeten lijden als moordenaar, of dief, of boosdoener, of als een bemoeial. Indien hij echter als Christen lijdt, dan schame hij zich niet, maar verheerlijke God onder die naam. Want het is nu de tijd, dat het oordeel begint bij het huis Gods; als het bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen, die ongehoorzaam blijven aan het evangelie Gods?

En indien de rechtvaardige ternauwernood behouden wordt, waar zal dan de goddeloze en zondaar verschijnen? Laten derhalve ook zij, die naar de wil van God lijden, hun zielen aan de getrouwe Schepper overgeven, steeds het goede doende.

Hier gaat Petrus dieper in op het onderwerp lijden, dat hij in heel deze brief aan de orde brengt. Hij zegt: "Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame". Christus heeft geleden, en dus moeten we niet verbaasd zijn als onze wandel in Christus ook lijden met zich meebrengt. Het is te verwachten (1 Petrus 4:1). Petrus zegt dat de beproevingen die op gelovigen komen, bedoeld zijn om ons te "toetsen", wat een herhaling is van wat hij zegt in hoofdstuk 1 (1 Petrus 1:6-9), waar hij spreekt over hoe beproevingen eigenlijk voor ons van grote waarde zijn. Beproevingen "toetsen" de oprechtheid van ons geloof, en verfijnen ons karakter zoals goud door vuur wordt beproefd. Vanuit het perspectief van Petrus is lijden een instrument dat God gebruikt voor onze geestelijke groei. Daarom verheugen wij ons te midden van lijden (1 Petrus 1:6). Als we lijden, delen we ook in het lijden van Christus. Nogmaals, zoals we in hoofdstuk 3 zagen, wanneer we lijden om goed te doen, zijn we ervan verzekerd dat we apart zijn gezet van de wereld en verenigd met de Messias, die ook leed vanwege het goed doen (1 Petrus 3:13-17). Ook wij verheugen ons in het lijden, want er komt een dag van "de openbaring van Zijn heerlijkheid". Jesjoea zal terugkeren, en we zullen eindelijk onze erfenis ontvangen (1 Petrus 1:3-5).

Petrus moedigt zijn lezers vervolgens aan en zegt: "Indien gij door de naam van Christus smaad lijdt, zijt gij zalig" (vgl. 1 Petrus 3:14; Mattheüs 5:11-12). Kortom, als ze worden gelasterd omdat ze christenen zijn, zouden ze zich opnieuw moeten verheugen. Waarom? Petrus zegt: "daar de Geest der heerlijkheid en de Geest Gods op u rust". Dat wil zeggen, ze hebben de ervaring van de Heilige Geest in hun leven, zelfs als ze het lijden doorstaan, wat hen troost en hen verzekert van de toekomstige heerlijkheid. Zoals Paulus schrijft:

1 Korinthe 2:9-10

Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben. Aan ons echter heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God.

Petrus gaat verder en zegt dat ons lijden niet het gevolg mag zijn van zondig gedrag, dat wil zeggen "als moordenaar of dief, of boosdoener, of als een bemoeial". Zelfs als we lijden en vervolging ondergaan, moet ons gedrag als gelovigen heilig blijven (1 Petrus 1:14-16). Hij zegt: "Indien hij echter als Christen lijdt, dan schame hij zich niet, maar verheerlijke God onder die naam". In het Grieks is "christen" *Christianos*. Het laatste deel van de term, -ianos, betekent "volger". Het woord "christen" betekent dus letterlijk "volgeling van Christus". Dit is één van de drie keer in het Nieuwe Testament waar dit woord wordt gebruikt. De andere twee plaatsen zijn in het boek Handelingen, waar het woord wordt gebruikt door ongelovigen (Handelingen 11:26; 26:28). Er was in die tijd zeker een negatieve bijklank aan deze term, aangezien de ongelovigen dit woord op een denigrerende manier gebruikten. Ondanks dat zegt Petrus dat de beste reactie, als iemand je aanduidt met die naam, is om je er niet voor te schamen, maar "God te verheerlijken onder die naam".

Net als in de cultuur rondom het oorspronkelijke publiek van Petrus, kunnen ook velen binnen de eigen cultuur een negatieve indruk hebben van "christenen" - volgelingen van Christus. In plaats van ons te schamen om met Christus geassocieerd te worden, zouden we, zoals Petrus zei, God als christenen moeten verheerlijken.

Een andere reden waarom gelovigen bereid moeten zijn om als christenen te lijden, is omdat "het nu de tijd is dat het oordeel begint bij het huis Gods". God gebruikt het lijden, inclusief vervolging, als een vorm van discipline (Hebreeën 12:7) om ons geloof te verfijnen (1 Petrus 1:6-7). Petrus impliceert daarmee dat degenen die het Evangelie niet gehoorzamen, veel erger kunnen verwachten in de tijd van het einde. Als wij, Zijn kinderen, het oordeel moeten doorstaan, dan zullen degenen die niet Zijn kinderen zijn zeker een nog groter oordeel ondergaan. Ter ondersteuning van dit punt verwijst Petrus naar Spreuken 11:31 en zegt: "Zie, een rechtvaardige krijgt vergelding op aarde, hoeveel te meer de goddeloze en de zondaar!" Nogmaals, als gelovigen lijden in dit leven, hoeveel erger zal de veroordeling dan zijn voor de ongelovigen op de dag des oordeels?

Petrus besluit met een vermaning en vat zijn onderwijs in dit hoofdstuk samen: "Daarom laten ook zij die lijden naar de wil van God, hun zielen aan Hem, als de getrouwe Schepper, toevertrouwen in het doen van het goede." Soms is "Gods wil" dat we lijden. Petrus heeft al uitgelegd hoe ons lijden kan worden gebruikt om God te verheerlijken: het is een soort apologetiek voor onze hoop op de Messias (1 Petrus 3:14-16). Hij zei dat het ook kan worden gebruikt als een vorm van discipline, die ons karakter verfijnt (1 Petrus 1:6-7; 4:17). Daarom moeten gelovigen bereid zijn om te lijden. En terwijl we dat doen, moeten we onze ziel aan God toevertrouwen en goed blijven doen. We moeten niet terugkeren naar de zondige wegen van ons verleden (1 Petrus 4:3-4). En we wachten niet tot onze omstandigheden verbeteren voordat we rechtvaardig gaan leven en getuigen van de goedheid van God. Ons geloof is niet afhankelijk van onze omstandigheden. We vertrouwen op God en leven voor Hem ondanks ons lijden.

Laten we het nog even hebben over de voordelen van het lijden.

De voordelen van het Lijden

Als welvaartspreikers gelijk hebben - dat het doel van dit leven is om succesvol te zijn en een overvloed aan gezondheid, rijkdom en voorspoed te hebben - dan is lijden zinloos. Het is contraproductief voor het fijne, comfortabele leven dat God voor ons wil geven, toch? Zoals we hebben gezien, maar leert ons Petrus helemaal geen welvaartsevangelie. In feite, als we rechtvaardig leven, is ons lijden, volgens Petrus, "naar de wil van God" (1 Petrus 4:19). Het doel van dit leven, is niet gezondheid, rijkdom en voorspoed. Het doel van dit leven is, zoals Prediker aangeeft, om God te vrezen en Zijn geboden te onderhouden (Prediker 12:13-14). Het gaat erom Hem te kennen en Hem te verheerlijken in ons leven. In het licht daarvan is het lijden dus niet zinloos. God gebruikt het lijden als instrument om ons te helpen ons doel in dit leven te vervullen.

Hoe helpt lijden ons om ons doel te bereiken? Wat voor goeds komt voort uit het lijden? Welnu, laten we de Bijbelse leer over het lijden eens wat nader onderzoeken.

Zoals we van Petrus hebben geleerd, brengt het lijden vruchten voort. Door het lijden groeien we in het geloof; we leren om gehoorzaam te zijn en verwerven wijsheid. Jakobus leert ons dat lijden standvastigheid voortbrengt, wat ertoe leidt dat je "volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekort schiet" (Jakobus 1:4). Soms helpt het lijden ons om te stoppen met zondigen.

We krijgen een duidelijk beeld van de dwaasheid van de zonde en komen minder in de verleiding om terug te keren naar de oude gedragspatronen. Zoals de psalmist zei: "Voordat ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu neem ik Uw Woord in acht" (Psalm 119:67). Zo helpt lijden ons vaak om te groeien in wijsheid en volwassenheid. Dat betekent niet dat we op dit moment altijd het doel van ons lijden zullen weten, maar we kunnen erop vertrouwen dat "God alle dingen doet meewerken ten goede, voor hen namelijk die overeenkomstig Zijn voornemen geroepen zijn" (Romeinen 8:28).

Nog een voordeel van het lijden is dat het de gemeenschap versterkt. Wanneer mensen een gedeelde ervaring van lijden ondergaan, ontstaat er verwantschap. Dat is het doel van steungroepen voor mensen die lijden hebben doorgemaakt, bijvoorbeeld steungroepen voor mensen die hun partner hebben verloren of die strijden tegen kanker. Er vormt zich een sterke band tussen mensen die hun lijden delen. Dus wanneer de gelovigen de ervaring van het lijden voor hun geloof delen, brengt dat een sterker onderlinge verbinding, eenheid en liefde naar voren. Petrus beschrijft ons lijden voor ons geloof ook als het delen in het lijden van Christus (1 Petrus 4:13). Dus net zoals we ons dichter bij elkaar voelen als we moeten lijden, voelen we ons ook dichter bij Christus. Lijden brengt een sterker gevoel van verbondenheid en relatie met Hem naar boven. De psalmist zegt dat God de gebrokenen van hart nabij is (Psalm 34:19).

Corrie Ten Boom, een christelijke overlevende van de Holocaust, verwoordt dit goed. Dit is wat ze zei:

Er is geen put zo diep dat Gods liefde niet nog dieper is.

-Corrie Ten Boom, *The Hiding Place* (Grand Rapids, MI: Baker Publishing Group, 2006), blz. 8

Zoals we kunnen zien, kunnen we, in onze diepste put van hartzeer en pijn, Gods liefde op een nog diepere manier gaan ervaren.

Maar zelfs als we deze voordelen van het lijden erkennen, herinneren we ons ook dat we opnieuw geboren zijn tot een levende hoop (1 Petrus 1:3). Het lijden is tijdelijk. Op een zekere dag zal Jesjoea terugkeren, en alle dood, rouw, huilen en pijn zullen er niet meer zijn (Openbaring 21:4). De erfenis die de kinderen van God in de komende wereld zullen ontvangen, is zo wonderbaarlijk dat Paulus het lijden van dit leven in vergelijking "een lichte kortstondige verdrukking" noemt (2 Korinthe 4:16-18). Zelfs als je je hele leven lijdt, kun je op een zekere dag terugkijken en hetzelfde zeggen. Als we een miljoen jaar vreugde hebben ervaren in het eeuwige Koninkrijk van God, zullen de 75 jaar die we in dit leven hebben moeten lijden, als niets lijken.

Blijf daarom trouw, zelfs te midden van het lijden, vanwege de eeuwige vreugde die op je wacht.

We hopen dat je van dit onderwijs hebt genoten. En vergeet niet om alles te onderzoeken.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)